

Nasilda Güzelsin Yalnızlık

– YuReKiKLiMi · 09 Mart 2015

Kumru sessizliğindeyken,
Ya batmıştır o güneş ya da hiç doğmamıştır.

Yıldız yıldızın yüzüne bakana kadar herşey,
Gece siyah hırkasını giyene kadardır gürültüsü insanın.

Hicaz bir makamın elini tutup,
Kulak pasını iç sesin silince anlıyorsun çöl gecesine selam durduğunu.

Sevinci; havada simit kapan martı gibilere kaptırmışsın,
Gönül kapkaça teslim, sabır zorlayana yenik yatıyor yerde.

Ömür bitiyor !

Bel ağrısı yaşamın eyvahıyla titrerken dudaklar,
Hafiften bir sitem rüzgarı yalıyor gözbebeklerini;
Kasırgaya ramak kala tutuyorsun yularını fırtınanın.

Gece
Kimi yalnız bırakmış ki; tutuyor seninde elinden.

Öfkeyi !
Yağmurunla temizleyip ahh çekerek uğurluyorsun sonunda.

Ve
Ufukta telkinlerin yelkenlisi,
Duru denizde sana doğru yol almaya başladığında kavuşuyorsun kendine,
Her sebep başka bir sebebe niyaz ediyor ve gece yeniden giyiyor hırkasını.

Birden fazlası gereksizdir artık,
Yetiyorsundur kendine çektiğin derin nefes huzurun habercisidir çünkü.

Unuttuğun senle oturunca karşılıklı mehtaba sırt verip,
Tehlikeli sorular kahkaha sebebin oluyor geçiyor dildeki rüya sancısı.

Karınca sırtındaki yükle, kuş koltuk altındaki rüzgarla sevişiyor,
Kör kuyuda taşlar birikiyor sen hala senden olanlarla savaşıyorsun.

Zamanın acımasızlığı aynaya dikkatli baktığında çarpıyor yüzüne,
Ülserine karbonat ikram ettiğinde düşüyor perdesi yorgun bedeninin.

Bu yüzdendir ki seviyorum geceyi ve gece kokan sessizliği,
Önce titretiyor sonra bir güzel silkeliyor barıştırıyor seni seninle.

Çok daha çok seviyorsun.

Ah ah
Nasıl da güzelsin yalnızlık.

Bülent KAYA
09/03/2015/BURSA